

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در یونگه ولت
نویسندگان: رافائل اشملر و سایمون زیس
فرستنده: نسرين معروفی
۲۱ جون ۲۰۲۲

امپریالیسم در حال افول

با توجه به بحران شدید، سرمایه در مسیر گسترش تهاجمی قرار دارد. تسلیحات و جنگ باید کاهش سود را جبران کند.

یک چیز در سرمایه داری مسلم است: چه با بحران یا بی بحران، بانک همیشه در پایان قصه برنده است. واکنش ری دالیو، رئیس بزرگترین صندوق تأمین، بریج واتر، نسبت به تحولات بازارهای جهانی عکس العملی آرام است، او در اواسط جون در مصاحبه‌ای با روزنامه فرانکفورتر الگماینه گفت: «عامل تعیین کننده در اینجا این است که ما گاهی روی کاهش و گاهی روی افزایش قیمت ها شرط بندی می‌کنیم. اگر شانس با شما همراه باشد و حدس شما درست از آب در بیاید، می‌توانید از هر حرکت و تحولی در بازار کسب درآمد کنید»

اما اوضاع در همه جا به اندازه اوضاع الیگارش های مالی آرام نیست. افزایش قیمت انرژی، مختل شدن زنجیره تأمین، خطر سقوط بازار سهام: پیامدهای اقتصادی جنگ اوکراین برای اقتصاد جهانی قابل توجه است. تحریم های غرب علیه روسیه فرآیندهای بازسازی را که سال ها در افق بوده تسریع می نماید. انزوای فزاینده مسکو از بازار جهانی باعث

نزدیک شدن کرملین به بیجینگ شده است. در کنار این، روند دالرز دائی نیز می تواند افزایش قابل توجهی را تجربه کند.

بحران در جوامع غربی عمیق تر شده است. امواج گمانه زنی و شایعات اوج گرفته است. المان قهرمان جهان در صادرات سرمایه است. تمرکز مالکیت به ویژه در بازار املاک و مستغلات که در آن حباب بالا رفتن قیمت ها بیشتر از دیگر بخش های اقتصادی محسوس است، در حال افزایش است. این بحران همچنین به انحصارها به عنوان فرصتی برای افزایش بیشتر قیمت ها خدمت می کند.

آخرش باید کسانی صورتحساب این وضعیت را بپردازد. دستمزدهای پائین، مستمری های که فقط فقر به وجود آورده اند و زیرساخت های ضعیف روی دیگر سکه این وضعیت هستند.

بسیاری از اقتصاددانان از خون آشام المانی صحبت می کنند که خون بازار جهانی را می مکد. دولت سودهای سنگینی را برای صنعت نظامی تضمین می کند، که سهام آنها از زمان شروع جنگ اوکراین سر به آسمان زده است.

سرانجام، دولت فدرال بودجه تسلیحاتی را دو برابر کرده است. هدف اعلام شده برلین تبدیل شدن به سومین قدرت نظامی بزرگ پس از امریکا و چین است.

امپراتوری نیز نفس هایش به شمارش افتاده. شرکت های عظیم همیشه درخشان سیلیکون ولی نشانه هائی از رکود را مخابره می کنند.

چرخش نرخ بهره که توسط فدرال رزرو آغاز شده است، یک اردنگی اساسی به نقشه های تسلا و شرکت مشابه بود، زیرا که آنها به سیاست نرخ بهره پائین برای سیاست های انبساط تهاجمی خود نیاز دارد و بالا رفتن نرخ بهره به مثابه پایان کار این سیاست ها است.

نتیجه این سیاست پولی رشدی ضعیف است – این چشم انداز ایده آلی برای راه اندازی موج بعدی دلالی و شرط بندی و گمانه زنی نیست. حتی با شبه ارزهای دیجیتال احمقانه، هم دیگر نمی توانید درآمد کسب کنید.

از سوی دیگر، تحریم ها علیه روسیه نه تنها به نفع مجتمع نظامی-صنعتی ایالات متحده است، بلکه بیش از همه به نفع صنعت گاز فرکینگ امریکاست که می تواند LNG کثیف و گران قیمت خود را به اروپا بفروشد. برلین و واشنگتن که اخیراً اعلام کرده اند که می خواهند «پیشگام در حفاظت از آب و هوا» شوند، بدترین و بیشترین نقش را در تخریب آب و هوا به عهده گرفته اند.

با توجه به این تحولات ممکن است انسان از نتایج مخرب این سرمایه داری شگفت زده شود. در مقایسه تاریخی، سرمایه داری هنوز یک سیستم اقتصادی بسیار جوان است.

با این حال، سرمایه داری سرعتی باور نکردنی دارد، بر بازار جهانی تسلط پیدا می کند، ثروت بی اندازه انباشته می کند، و توسعه نیروهای مولد را تحریک می کند. مبارزه برای دستیابی به مالکیت مستلزم سرمایه گذاری های عظیم است، باید ارتشی از تحلیلگران و وکلا حفظ و تغذیه شوند تا بشدت در حمایت و حفاظت از این سیستم کار شود تا به این دارائی ها شکل قانونی مناسب برای بهره برداری بخشیده شود.

دیوانگی باید تمام شود زمان خلع ید استثمارگران فرا رسیده است.